

Det lønner seg å være medlem i **Sangpoetene**, se siste nytt side 3

Redaktør: Linda Høyvarde

Januar 2012 nr 10

Skåtøy Flaskepost

epost: linda-hoy@hotmail.com
mobil: 99234828

Ryggsekkane

deltagere som fikk en fin tur i bra vær.

Finn hadde laget spørsmålene til naturstien og Grete hadde gjemt dem så misvisende som mulig i terrenget, så det ble en underholdende (og utfordrende) runde. Grete og Else Marie sto for ertesuppen, de hadde kokt for en

Lørdag 14/1 hadde Ryggsekkane nok en trivelig samling, natursti med etterfølgende ertesuppe og bilder på lokalet. Vi ble 24

bataljon. Da det så ble spedd på med vafler, kake og kaffe, så holdt det nok for de fleste! Grete viste bilder fra de flotte

turene vi hadde i 2011. Hyggelig å se tilbake på det vi opplevde sammen ifjor!

Det ble også kjørt en runde med åresalg (for å sikre at vi ikke gikk i underskudd), og Ida og Liv Berit hadde så godt som monopol på premiehøstingen! Neste tur blir 11/2 på Skåtøy (fremmøte på skolen kl. 12). Om det blir fottur, sparketur eller skitur får avgjøres når vi vet mer om føreforhold.

Per Schultz Haudt

Gir seg på topp

Quiz på Skåtøy kafe har vært en stor suksess. Men nå er det slutt – i hvert fall nesten.

Det er allerede drøye fem år siden Elisabeth Jacobsen og Hansemann Høyvarde startet opp quiz på

kafeen. Siste lørdag i hver måned, utenom på sommerstid, har Skåtøyfolk og andre tilreisende gått mann av huse for å få med seg quizen. Men romjulsquizen 2. juledag i fjor ble kanskje den siste.

-Vi skal ikke fortsette med å ha

quiz fast en gang i måned. Men kanskje et par i året om det er noe folk ønsker, sier Elisabeth.

Andre muligheter

Grunnen til at de nå legger quizsuksessen på hylla, er fordi de ønsker at andre skal få mulighet til å bidra.

-Det er nok mange her på Skåtøy som sitter på noen gode ideer. Nå er det på tide at noen andre slipper til, forteller Elisabeth.

Hun understreker også at det er ganske slitsomt, siden det å lage en quiz krever mye arbeid og planlegging.

Veien videre

Hva som skjer videre nå, er fremdeles ikke helt sikkert. Under forrige quiz gav Elisabeth og Hansemann stafettpinnen videre til Anita Sørensen, men ingenting er planlagt. Også Julian Gundersen tok ordet under siste quiz og ville få til en slags ungdomsquiz.

-Jeg håper å få til noe etter hvert, og jeg har begynt å tenke litt, sier Julian, men legger til at det hele bare er i planleggingsfasen foreløpig.

Linda Høyvarde

Det skjer på Skåtøy

Kafeen er stengt i Januar og Februar

Vi som ferdes på Skåtøyveien ser at vegg og vinduer på kafeen er under utskifting.

Heidi forteller at gulver skal smøres med ny maling. Vi andre får smøre oss med tålmodighet så lenge.

Enkelte av oss gamle værsjuka gubber er alvorlig bekymret for hvordan vi skal sjekke nordosten uten løse vindusruter som skrangler i vinden, slik som i de gamle vinduene. Vi vurderer å ta saken opp med byggmester Tore Abrahamsen.

Mellommyra

Flerbruksbanen på mellommyra har nå blitt islagt.

Lise Juell er nå valgt til ny leder i foreningen.

Mail adresse: mellommyra@gmail.com

Skåtøy Vel

Vi er tidlig ute og minner om årsmøtet den 24. mars.

Ryggsekkane gir seg ikke, og neste tur går **11. februar kl 12** fra skolen til et eller annet sted på Skåtøy, kanskje på spark eller ski.

Sjekk med Per med bikkja som er organisator for denne turen på mobil: **90654904**.

Alle som har prøvd å stave etternavnet til Per er glad for kallenavnet "med bikkja"

Det skjer på Skåtøy

Skåtøy – sangpoetenes møtested

Lørdag 10. mars åpner Skåtøy kafé & galleri etter oppussingen i vinter. Sangpoetene feirer dette sammen med Heidi og Bjørn Eidsvåg, som skal holde konsert for oss.

Bjørn Eidsvåg har uttalt at han liker å opptre med gitaren på små intimscener. Sangpoetene v/Trond har fulgt dette opp, og etter langvarig kontakt har det endelig lyktes å få til denne konserten. Vi gleder oss stort til dette.

Medlemmer av Sangpoetene vil få fortrinnsrett, innen en gitt frist, til en billett med medlemsrabatt. Resterende billetter selges på det åpne markedet.

Mer informasjon om påmeldingsfrister og tidspunkt kommer seinere.

Hilsen Sangpoetene

Skåtøy Kirke: Gudstjeneste i Vinterkirken.

Søndag 12. Feb. Kl.11.30. v/ Prest M. Wollenberg.

Offer til Gautefall Fjellkirke.

Nytt tiltak på Skåtøy;

Et nytt sosialt tiltak for barna på Skåtøy er at det vil bli arrangert Juniortrim i regi av BUK og foreldre på **torsdager fra 17.15 -18.45.**

Vi har samla ca 8 foreldre som vil stille som trenere. De har ansvar for to torsdager hver, det rulleres på trenere og aktiviteter for å favne flest mulig. Dette er et tilbud for aldersgruppen 6-12 år (1. - 7. trinn).

Huskestua: På lokalet annenhver mandag kl18.

De starter opp med **årsmøte 30. januar** med varm mat og det hele, og så som vanlig den **13. og 27. feb.**

Navnet Huskestua til tross her er det mye nytt å lære om Skåtøy, for de yngre også. **MØT OPP!**

Ukeaktiviteter på flerbrukshuset;

Søndager kl 1530: **Yoga.**

Onsdager kl 1730: **Gladtrim.**

-Kontakt: **Gunny Brørby 93888076**

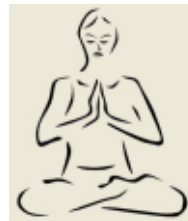
Onsdager kl. 1900 **Balltrening.**

Torsdager kl 1715 **Juniortrim.**

-Kontakt: **Terje Sødal 92826153**

Torsdager kl 1845: **"Kick boksing"**

-Kontakt **Jan Cranner 93025366**

Kafeen: www.skatoynet.net

Festivalen: www.skatoyn-visefestival.org

Fra Huskestua

BLOMSTAD (i dagligtale)
(eller **KISTEÅSMYRA**)

Tor Mikalsen kom til Skåtøy på slutten av 1800-tallet, og slo seg til på Kisteåsmyra. Han kjøpte stedet av Kristian Ellefsen, som den gang bodde på Haugen.

Tor bygde huset slik det står der i dag. Han brøt også opp jorda rundt på eiendommen med håndmakt, dette er den siste nybrottsplassen på Skåtøy. Litt etter litt vokste bruket så de kunne fø en ku, og noen smådyr.

Hans kone kom fra Blomstad i Drangedal, derav navnet Blomstad.

Han drev også som skomaker, og folk på Skåtøy benyttet seg av det.

Ved siden av skomakeryrket, var han kjent som en flink arbeidskar, blant annet som skogsarbeider.

Han var også viden kjent for å være glad i en dram, eller tre, og derfor ble det mange historier med Tor i hovedrollen.

De hadde fem sønner, den ene het Johan. En gang far og sønn kom roende fra byen i prammen sin, var Johan så full at han ikke klarte å ro. Da ropte hans far «*Drekk du Johan, kan du inte ro, så skal jeg ro deg jeg*».

De hadde ikke noen brygge, men la båten i sivet i Sandvika. Før de gikk hjem gjemte de drikkevarene i Geiteklova (ovenfor Finns brygge i dag). Dette gjorde de fordi det var

enkelte mennesker som mente de var et slags lokalt Skåtøy-politi, som fulgte litt for godt med på andre folks gjøren og laden på vei hjem fra byen.

Eiendommen ble senere kjøpt av Christian Gierløff i 1924.

Gierløff leide ut til en rekke familier, blant annet til en kar som ble kjent for sin treskjærerkunst. Mange tok turen innom Blomstad, for å sikre seg en lampe, eller et Skåtøytroll.

Sommergjestene oppdaget også hans arbeider, så rundt på de eldste hyttene henger det fremdeles arbeider av treskjæreren fra Blomstad.

Kjøpmann Rogn solgte trollfigurer for treskjæreren i butikken. Dette var hans måte for å skaffe seg sitt daglige smør og brød.

I dag har barnebarnet til Christian, Kristin Gierløff, overtatt stedet, og hun bor der store deler av året.

Grete Olsen

Fra Skåtøy Skole sjuende klasse

Fra Skåtøy til Clare Island (?) del 1

7. klasse på Skåtøy skole har hatt ekstra data-undervisning med Tor Dønvik hver fredag i hele vinter. Vi har laga et prosjekt der vi har prøvd å få kontakt med en irsk øyskole. Øya heter Clare Island.

Øya deres er ikke så mye større\mindre enn Skåtøy. Og skolen heter St. Patrick's National

School. De bruker ferje akkurat som oss!

Det er bare 120 innbyggere på øya. På skolen er det ca 20 elever.

Vi har hatt litt kontakt med dem over skype, og vi har veldig lyst til å dra på besøk til hverandre.

Vi har snakka med elevene to ganger på skype og sett dem på video.

Da vi møttes på skype hadde de en presentasjon om skolen og øya si, og det samme hadde vi om vår. En gutt steppa for oss og en jente sang for oss. På den skolen bruker de skoleuniform.

Skolen er lagd av murstein. Elevene på Clare Island er opptatt av miljø. Det var som på Skåtøy i gamle dager.

Læreren heter Catherine og vi har veldig lyst til å bli bedre kjent med dem. Når vi snakker med de irske barna, så lærer vi hva de heter og hva de kan fiske og hva som er den irske folkedansen.

Irsk folkedans er veldig gøy, slitsomt og vakkert.

De irske barna er veldig snille. Det var morsomt at de sa "God Jul" på norsk da vi skypta før jul.

Vi på Skåtøy skole skal kanskje til Irland.

Og elevene fra Clare island skal kanskje besøke oss på 17 mai.

Men vi må først og fremst skaffe penger for å dra dit, og det håper vi at vi greier!

Hilsen Fride, Hedda, Simen, Magnus, Kristoffer, Eline og Tuva

Alfred Amundsen bodde i flere år på Fugløya mellom Oterøy og Jomfruland, sammen med foreldre og søsken. Han fikk sitt etternavn etter fornnavnet til sin far Amund, som fikk plusset på med ..sen som egentlig betyr ..sønn. Alfred fortalte meg denne historien for en del år siden:

Amund og Alfred skulle levere fisk en vinter. Imidlertid var isen ikke trygg og den eneste muligheten var å bruke sparkstøtting for å komme seg over til «fastlandet,» som i denne

historien er Skåtøy. Planen var så å ta ferje inn til det ordentlige fastlandet og fiskemottaket der.

De la i vei i grytidlig en mandags morgen i vintermørket med fisk i kasser bundet foran på hver sin spark. De kom seg helskinnet over på isen og tok fatt på veien inn til ferjeleiet i mørket. Det de ikke visste, var at det dagen før var arrangert hopprenn i Sandvika.

Alfred fortalte: «Fatter satte utfor bakkane i god fart og jeg etter. Så hørte jeg et stygt gaul og fikk slengt meg til side og stoppet i snøen uten at jeg skjønnte hva som stod på. I den lille grålysningen fikk jeg se fatter liggende i unnarennet, sparken mange meter unna og med koketorsk helt ned til trammen til huset i Sandvika. Jeg trur piskedø han satte bakkerekord, men bakkemannskapet hadde gått hjem for lenge siden så rekorden er umålt». *Hansemann Høyvarde*

Månedens konkurranse

Hva heter denne plassen, og hvem skal visst nok ha bodd her?

Vet du svaret, så send oss en mail. Premien er heder og ære i neste utgave av Skåtøy Flaskepost.

Vinneren av forrige ukes konkurranse er Kari Hestangen. Hun vinner heder og ære fra Flaskepostens lesere.

Svar: En kabyl er en torsk som er så stor, dvs. grov i kjøttet at prisen for fiskerne reduseres pr. kilo.

Månedens båt

På 1950-tallet drev en rusten tingest i vannskorpen med stø kurs mot brygga på Stussholmen, **"kunne det være en mine tru"**, nå var gode råd dyre.

Tom Jakobsen rodde ut, fanget mina forsiktig inn i et fiskenett og hang den i bryggestanga godt ut fra land. Minekommandoen i Horten ble varslet og nyheten om mina spredde seg i nabolaget.

Gamle Thor på naboholmen kom roende for å sjekke nærmere, han kunne ikke se så godt gjennom garnbusen, så han tok åra og «dælja» i vei på mina og ropte: «*Det hærre ær'nte no' mine trur jeg*», uten at det virket særlig beroligende for tilskuerne inne på brygga.

Mineekspertene fra Horten kom omsider med skyss-båt fra Kragerø, sola skinte og det var fint vær. Som kjent slet mange marinefolk etter krigen med traumer og fikk aldri den hjelp de

Her ser vi Thor i prammen ved Stussholmen

fortjente, men noen fikk i alle fall stillinger ved marine-basen i Horten som en slags takk for krigsinnsats. Mange av disse slet med alkoholen, og disse to var intet unntak. Når de i tillegg var så heldig eller uheldig at de møtte en av de tørreste skyss-båtførere, gikk det som det måtte. I kjølstropa fra Kragerø duppet det tre tomme flasker for hver tilbakelagt kabellengde.

Heldigvis hadde gamle Thor rett, det som drev i land «*var'nte*

no» mine, men en jernkule som var løsnet fra redskap Nordsjø-trålerne nylig hadde tatt i bruk.

"*Hadde det vært en mine som gamle Thor ikke fikk smelt av uforvarende med åra si, hadde i alle fall ekspertene fra Horten klart det,*" forteller Tom Edvart Jakobsen (som bare var guttungen når dette skjedde).

Ekspertene kjørte fornøyd til byen igjen, stadig med tomflasker duppende i kjølstropa.

Tor Dønvik